

Gràcies
Història d'un veïnat

ขอบคุณนะ คุณเพื่อนบ้าน

เรื่องและภาพ โรจิว โพนินยา
แปล อนิมมาล เล็กสวัสดิ์



กาลครั้งหนึ่ง มีหมู่บ้านแห่งหนึ่งที่ไม่ต่างจากหมู่บ้านอื่นๆ
หมู่บ้านแห่งนี้มีบ้านหลายหลัง มีไฟถนน ต้นไม้...
และเพื่อนบ้านที่ไม่เคยพบหน้ากัน

บ้านเลขที่ 15 เป็นที่อยู่ของคามิลลา
บ้านหลังนั้นมักมีเสียงดังออกมาให้ได้ยินเสมอ
เพื่อนบ้านต่างก็นึกว่าคามิลลาหูตึง
เธอถึงเปิดโทรทัศน์เสียงดังขนาดนั้น





แต่คามิลาไม่ได้หูตึงหรอกนะ
ที่จริงแล้ว ต้นเหตุของเสียงเอะอะนั่น...
คือลูกน้อยทั้งสิบที่ไม่ปล่อยให้เธอได้พักหายใจหายคอเลยสักวินาทีเดียว!

คามิล่าไม่กล้าคุยกับคุณริวส์เพื่อนบ้านของเธอเลย
เธอคิดว่าเขาดูจริงจังและหยิ่งยโสเหลือเกิน
เขาคงไม่ชอบเด็ก ๆ และคงจะไล่พวกเธอไปให้พ้นหูพ้นตาแน่...



คุณริวส์ทำงานในเมือง
เขาเป็นทนายความที่ได้รับการยกย่องในสังคม
เช่นเดียวกับที่แม่ ตา และทวดของเขาเคยเป็นมาก่อน



แต่เมื่อกลับถึงบ้าน คุณริวก็เปลี่ยนไปเป็นคนละคน

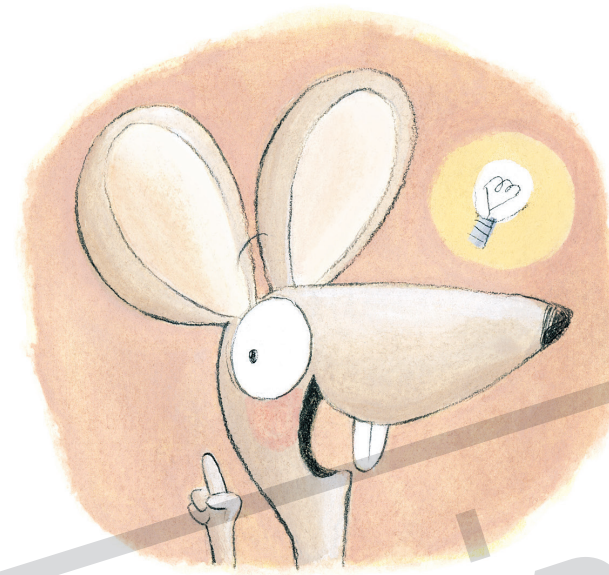


เขามีงานอดิเรกที่แอบเก็บไว้เป็นความลับ
นั่นก็คือการเล่นกลแบบในคณะละครสัตว์นั่นเอง

“ฉันอยากมีผู้ชมจริงๆ เลย!” เขานึกเสียดาย
แต่เพื่อนบ้านที่เขาอาศัยคือแม่ไก่ที่หูตึง
กับมังกรยักษ์ที่ไม่มีอารมณ์ขันเลยแม้แต่นิดเดียว



ที่จริงแล้ว ไม่มีมังกรยักษ์ใหญ่อะไรทั้งนั้น...



ด้วยความคิดอันบรรเจิดของเจ้าหนูเฟลิป
เขาจึงคิดวิธีแก้ปัญหามังกรอันตรายขึ้นมา
เพื่อให้เพื่อนบ้านแสนอันตรายตัวนั้นอยู่ห่างๆ จากเขาไว้

เพื่อนบ้านของคุณริสคือหนูตัวกระโจ้ยร่อยที่อยูอย่างหวาดกลัว
นับตั้งแต่แมวตัวหนึ่งย้ายเข้ามาอยู่บ้านตรงข้าม
ก็รู้ๆ กันอยู่ว่าแมวกินอะไร จริงไหม

